

Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2010 — Arkema France/Comisia

(Cauza T-23/10)

(2010/C 80/61)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Arkema France (Colombes, Franța) (reprezentanți: J. Joshua, Barrister, E. Aliende Rodríguez, lawyer)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea articolului 1 alineatele (1) și (2) din Decizia C(2009) 8682 a Comisiei din 11 noiembrie 2009 în măsura în care se aplică reclamantei și, în orice caz, anularea articolului 1 alineatul (1) în măsura în care se arată că reclamanta ar fi participat la o încălcare a dreptului comunitar în sectorul stabilizatorilor de cupru în cursul perioadei 16 martie 1994-31 martie 1996;
- anularea amenzilor impuse reclamantei prin articolul 2;
- în cazul în care Tribunalul nu decide anularea integrală a amenzilor, reducerea substanțială a acestora, în exercitarea competenței Tribunalului de a judeca pe fond;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Prezenta acțiune urmărește anularea Deciziei adoptate la 11 noiembrie 2009 în cauza COMP/38.589-Stabilizatori termici, prin care Comisia a constatat că reclamanta a participat la o un număr de două încălcări ale articolului 81 CE (devenit articolul 101 TFUE), una în cadrul sectorului stabilizatorilor de cupru, iar alta în cadrul sectorului ESBO, aplicând reclamantei o amendă pentru fiecare categorie de produse.

Reclamanta invocă următoarele motive în susținerea acțiunii:

În primul rând, potrivit unei interpretări corecte a articolului 25 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, procedura în cauza Akzo ⁽²⁾ nu a dus la întreruperea cursului prescripției, iar puterea Comisiei de a impune amenzi se prescrisese în ceea ce privește cele două încălcări în temeiul termenului de zece

ani care decurge din regula „dublei limitări”. Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a decis că procedura în cauza Akzo de la Tribunal a dus la întreruperea cursului prescripției și că maximum de zece ani prevăzut la articolul 25 alineatul (5) din regulamentul menționat putea fi prelungit în speță.

În al doilea rând, Comisia nu a dovedit un interes legitim în constatarea încălcărilor pentru carte nu deținea competența de a impune amenzi. În fapt, articolul 7 din Regulamentul nr. 1/2003 permite Comisiei să constate încălcările fără a impune amenzi, cu condiția să demonstreze existența unui interes legitim.

În al treilea rând, independent de primele două motive, reclamanta solicită Tribunalului să anuleze constatarea de la articolul 1 alineatul (1) din decizia atacată, potrivit căreia reclamanta a participat la o încălcare în sectorul stabilizatorilor de cupru în cursul perioadei 16 martie 1994-31 martie 1996, întrucât Comisia nu a demonstrat un interes legitim cât privește această constatare.

În al patrulea rând, în ipoteza în care Tribunalul nu anulează amenzile în integralitate, reclamanta susține că nu a fost dovedit de către Comisie faptul că încălcarea s-ar fi prelungit după 23 februarie 1999, astfel încât amenda impusă pentru a doua perioadă a înțelegerii ar trebui redusă pentru a ține seama de durata mai scurtă a încălcărilor.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 187).

⁽²⁾ Hotărârea Tribunalului din 17 septembrie 2007, Akzo Nobel Chemicals și Akcros Chemicals/Comisia (T-125/03 și T-253/03, Rep., p. II-3523).

Acțiune introdusă la 26 ianuarie 2010 — Euro-Information/OAPI (EURO AUTOMATIC PAYMENT)

(Cauza T-28/10)

(2010/C 80/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) (Strasbourg, Franța) (reprezentant: A. Grolée, avocat)